

Jedan predlog za stambeno zbrinjavanje izbeglica

Politika sumnjive ravnopravnosti

Republički poslanik podržao zahtev stanara zgrade „UN Habitata” da otkupe stanove za koje godinama ne plaćaju zakupninu

Izbeglice iz kolektivnog centra na Bavaništanskom putu mogle bi da u naredne dve godine konačno reše svoje stambene probleme ukoliko lokalna samouprava nađe lokaciju za izgradnju stanova, a država obezbedi neophodan novac. Gradonačelnik Pavle Radanov i Miodrag Linta, član Odbora za dijasporu i Srbe u regionu republičke Skupštine, dogovorili su se u utorak, 3. septembra, da obe strane porade na rešavanju tog pitanja.

Ovaj član srpskog parlamenta, izabran sa liste SNS-a, rekao je prilikom posete Pančevu kako je zadatak našeg grada da u narednih nekoliko meseci obezbedi infrastrukturno opremljenu lokaciju za izgradnju 150 stanova, što je uslov za dobijanje donatorskih sredstava čija je svrha zbrinjavanje preostalih izbeglica. Radanov je obećao da će lokalna samouprava učiniti sve da pomogne ovim ljudima.

Tema na kojoj je Linta, inače predsednik Koalicije udruženja izbeglica u Republici Srbiji, mnogo više insistirao, jeste zahtev da 76 izbegličkih porodica smeštenih u zgradi na Strelištu, podignutoj sredstvima iz programa „UN Habitata”, dobiju pravo otkupa tih stanova. Gost iz Beograda je naveo kako je oko 3.000 izbegličkih porodica u Srbiji otkupilo stanove izgrađene donacijama različitih međunarodnih organizacija, dok je 530 njih ostalo uskraćeno za takvu mogućnost.

Ovaj poslanik je izneo tvrdnju kako Zakon o izbeglicama dozvoljava da svi koji su živeli najmanje šest meseci u nekom od ovih stanova automatski ostvaruju pravo na otkup. On je dodao kako su, na njegovu inicijativu, Velimir Ilić, ministar građevinarstva, i Vladimir Cucić, republički komesar za izbeglice, uputili pisma gradonačelnicima na čijim su teritorijama izgrađeni izbeglički stanovi s preporukom da omoguće njihovu prodaju pod povlašćenim uslovima.

Prema rečima Miodraga Linte, u Pančevu se tome protive gradski javni pravobranilac i Gradska stambena agencija, pa će uskoro biti organizovan sastanak na kome će predstavnici lokalne samouprave i izbegličkih udruženja sučeliti mišljenja o tome.

Gradonačelnik Radanov je rekao kako je Grad voljan da pomogne u rešavanju ovog problema, ali u skladu sa zakonom.

– Tu postoje neki problemi koji su nastali prilikom sklapanja ugovora o zakupu tih stanova. Među stanarima ima onih koji tri godine nisu plaćali zakupninu, što je zakonski uslov da im 9. oktobra budu produženi ugovori. Zato ćemo morati da nađemo neku legalnu mogućnost da ostanu u tim stanovima, a u narednom periodu ćemo, u saradnji s državnim organima, potražiti način za njihovo trajno zbrinjavanje – rekao je Radanov.

Na novinarsko pitanje čemu rasprava o pravu na otkup stanova u Pančevu ako je tačna tvrdnja da zakon to omogućava, Linta je izneo zanimljiv stav.

– Mi smatramo da su pisma Velimira Ilića i Vladimira Cucića dovoljna, ali želimo da čujemo predstavnike pravobranilaštva i GSA, koji imaju drugačiji stav. Ukoliko njihovi argumenti budu relevantni, od ministra Ilića ćemo zatražiti da nađe mehanizam kako bi sve izbegličke porodice imale jednaka prava. Zalažemo se za potpunu ravnopravnost među njima jer bi ovako neki bili diskriminisani, što nije fer – rekao je gost iz Beograda.

On je dodao kako se zalaže za to da svi korisnici izbegličkih stanova mogu da ih otkupe za upola nižu tržišnu cenu, koja bi bila umanjena za iznos zakupa, ako su ga plaćali.

Ovi stavovi poslanika Linte mogu zvučati prilično demagoški ako se ima u vidu da i među stanarima zgrade na Strelištu postoje velike socijalne razlike. Jedan broj njih je povratio imovinu u Hrvatskoj i BiH i ovde našao dobro plaćene poslove, dok drugi jedva sastavljaju kraj s krajem. O životu koji vode ljudi u kolektivnom smeštaju na Bavaništanskom putu ne vredi ni govoriti, pa je pitanje u čemu bi se sastojala njihova ravnopravnost, ako bi prvi za male pare došli do krova nad glavom, a drugi ionako ne bi imali novca za otkup.

Drugo ozbiljno pitanje jeste da li se ovom akcijom narušava ustavni princip ravnopravnosti građana Srbije. Naime, 440.000 ljudi iz Hrvatske i BiH ovde je steklo pravo državljanstva, pa je pitanje da li oni sada uopšte imaju status izbeglica ili se na njih odnose ista prava i obaveze koje imaju oni rođeni u Srbiji. Treba samo zamisliti kakvo bi nezadovoljstvo mogla da izazove situacija u kojoj izbeglica zaposlen(a) u nekoj pančevačkoj firmi dolazi do stana za upola nižu cenu, dok njegov kolega istovremeno mora da podigne skup bankarski kredit koji će otpaćivati narednih 20 ili 30 godina.

D. Vukašinović